

derfor Retsvirkninger i strafferetlig Henseende i denne Lov. Der er for det Første en meget nærliggende Ting, en meget nærliggende Nytte, som Loven vil faae for Konen. Naar denne Lov kommer ud, har hun nemlig en bestemt Retsgrund at staa paa til at kræve Politiets Beskyttelse imod Manden, naar han kommer og vil tage hendes Ting fra hende, det har hun ikke kunnet hidtil. Naar hun tidligere havde erhvervet sig en Symaskine, Stole, Borde, eller hvad det nu kan være ved sit eget private Arbejde, vilde der ikke være den mindste Tvivl om, at hun, selv om de faktisk havde høvet Samlivet, naar de kun ikke vare legalt separerede, ikke kunde kræve Politiets Hjælp til at forhindre ham i at tage disse Ting, fordi de ere hans. Han har den legale Raadighed og maa have den, saalange der ikke er foregaaet Noget, der indeholder en Forandring i Forholdene gennem Separation eller Sigt; kommer derimod denne Lov ud, saa har Politiet en Retsgrund at staa paa, naar det hder Konen sin Beskyttelse i saadanne Tilfælde. Men dernæst mener jeg ogsaa, at hun er betrygget ved Straffesansvar i anden Retning; thi medens jeg vel antager, at det ikke kan betragtes som Tyveri overfor Konen, at Manden retsstridigen tilegner sig og disponerer over Ting, hun maatte have erhvervet ved sit Selverhverv, saa antager jeg derimod rigtignok, at det, naar han saaledes til tredie Mand sælger eller afhænder disse Gjenstande, naar han, for at blive ved den ærede Rigsdagsmands Exempel, sælger Symaskinen til tredie Mand, vil paadrage sig Straffesansvar, nemlig under Synspunktet af en bedragerisk Handling mod Kjøberens af Symaskinen, hvis Penge han tager, og som bagefter uden videre kommer til at udlevere den til Konen. Jeg gaar ud fra, at han vilde være at straffe derfor, og jeg antager, at der ikke kan være mindste Tvivl om, at Forhold af denne Natur vilde falde ind under Straffelovens § 257. Jeg mener derfor ogsaa, at der i denne Retning er, om man vil kalde det saa, indirekte strafferetlige Følger, som ingenlunde ere uden Betydning til at betrygge Konen. Jeg kan derfor ikke se, at der i det, der er fremkommet idag, indeholdes Noget, som kan bevæge Nogen, der tidligere har stemt for denne Lov, til at stemme anderledes. At der naturligvis, naar man tænker sig, at Spørgsmaalet staaar frit, — hvad jeg nu ikke mener, det gjør, da det er en eneste Behand-

ling, der finder Sted og ikke en almindelig 3die Behandling — heller ikke idag er fremkommet Grunde, der kunde omvende dem, der hele Tiden have været mod Loven, saaledes den ærede Landstingsmand, som jeg nærmest vender mig til, benægter jeg ikke, men jeg tror, at Sagen staaar saaledes, at der ikke er fremkommet Noget, der kan indeholde nogen Grund for dem, der tidligere have stemt for Loven, til nu at stemme imod den.

Rump: Det havde ikke været min Agt at tage Ordet idag for at motivere min Stilling til dette Lovforslag ved Afgjørelsen af dets endelige Skjæbne; men jeg er bleven foranlediget til at gjøre det ved nogle Ytringer, som fremkom fra den høitærede Justitsminister. Det er min Agt at stemme imod Loven. Jeg kan ikke anerkjende Rigtigheden af, hvad den høitærede Minister bemærkede om den moralske Forpligtelse, man havde til, naar Lovforslaget kom tilbage til Thinget til enefte Behandling, at stemme for det. Det er ganske vist den naturlige Betydning af den eneste Behandling, at man skal undersøge den Forandring, som er foregaaet med Lovforslaget i det andet Thing og tage Bestemmelse, om man vil blive ved denne eller vil vende tilbage til det tidligere, og at denne Behandling ordentligvis ikke har Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet, om man overhovedet vil tage mod Lovforslaget. Naar nemlig et Lovforslag er gaaet gennem begge Thing ved 3die Behandling, saa vil der ordentligvis hos det store Flertal i begge Thing være en Overensstemmelse om, at der skal lovgives paa det Omraade, og der vil kun være Spørgsmaal om Lovens mere specielle Indhold. Men i det foreliggende Tilfælde er egentlig det eneste Spørgsmaal det, om man skal give en Lov eller, om man ikke skal give en Lov, dens Indhold, dens enkelte Bestemmelse har egentlig hørt til det mere Underordnede, og det forekommer mig, at man ikke kan forlange af os, der have bekæmpet dette Lovforslag, og som have anset det for at være et uheldigt Lovforslag, og som tidligere have stemt imod det, at vi nu skulle gaa hen og stemme for det. Jeg agter derfor at stemme imod det her foreliggende Lovforslag. Det er undergaaet en Forandring i det andet Thing, som vistnok blev foranlediget ved nogle Bemærkninger, som jeg tillod mig at fremkomme med